

Arrest

nr. 287 550 van 13 april 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantoor van advocaat P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 10 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 maart 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2023 om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 22 december 2022, na te hebben vastgesteld dat verzoeker geen gevolg gaf aan een uitnodiging om te worden gehoord en met toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beslissing tot beëindiging van het verzoek om internationale bescherming.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 31 maart 2023 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoeker op 31 maart 2023 ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.4. Verzoeker diende op 5 april 2023 een nieuw verzoek om internationale bescherming in.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terughoudingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberoving met het oog op de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel, zodat dient te worden aangenomen dat deze tenuitvoerlegging imminent is.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op 5 april 2023 een nieuw verzoek om internationale bescherming indiende en dat artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughouding kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Het artikel 57/6/2, § 3 van de Vreemdelingenwet is *in casu* niet van toepassing aangezien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de behandeling van verzoekers' voorgaande verzoek om internationale bescherming niet heeft geoordeeld dat een verwijderings- of terughoudingsmaatregel niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel.

Er kan bijgevolg slechts worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing reeds is geschorst en dat niet kan worden geconcludeerd dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing imminent is.

Het hoogdringend karakter van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt niet aangetoond en deze vaststelling volstaat om deze vordering af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. S. HERBOTS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. HERBOTS

G. DE BOECK